

Med forslaget ønskes denne praksis præciseret i en bekendtgørelse. Forslaget tilsigter ikke ændringer i den nugældende praksis, hvorefter skader opstået under befordring mellem hjem og arbejdssted kun undtagelsesvis vil være omfattet af loven.

Der ønskes alene en kodificering af praksis.

Til § 5

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 9 og indeholder forslag til lovens skadebegreber.

Det foreslås, at de tidligere 4 skadebegreber reduceres til 2: »ulykke« og »erhvervsygdом.«

Ved forslaget beskrives generelt, hvad der forstås ved en arbejdsskade. Bestemmelsen indeholder tillige en afgrænsning af lovens dækning, der ikke søger at ændre på gældende administrativ praksis med hensyn til, at skaden skal være opstået som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår.

Efter den gældende § 9 er det et krav, at en arbejdsskade skal være opstået som følge af »arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår.« I praksis dækker dette over en betingelse om, at den tilskadekomne, da skaden indtraf, var i arbejde for en arbejdsgiver, og at skaden skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det er foregået.

Sker skaden eksempelvis i fritiden eller under private ærinder, eller sker skaden på vej til et fast arbejdssted eller på vej hjem fra arbejdsstedet, vil skaden normalt ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade, selv om kravene i øvrigt er opfyldt. Der henvises i denne forbindelse til forslaget om at indføre hjemmel for beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, hvornår skader, der indtræder under befordring til og fra arbejde, er omfattet af loven, jf. forslagens § 4, stk. 3.

Til § 6

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.3.

Personskade

Anerkendelse efter det nye ulykkesbegreb kræver for det første, at der er tale om en personskade. Ligesom efter gældende praksis stilles der beskedne lægelige krav til en anmeldt skade. Forbigående smerter, psykiske symptomer med videre vil opfylde denne betingelse.

Årsagsforbindelse mellem personskaden og en hændelse eller påvirkning

Det kræves derefter, at personskaden er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der har sammenhæng med arbejdet.

Der gælder almindelige krav til beviset for en årsagssammenhæng. Kun hvis der efter oplysning af sagen ikke kan sandsynliggøres en årsagssammenhæng, vil sagen blive afvist.

Arbejdsskadereformen ændrer således ikke beviskravet.

Det betyder, at der skal foretages en bevismæssig bedømmelse af de foreliggende oplysninger og en juridisk/lægelig vurdering af, om der kan antages at være årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og skaden.

Ved de oplagte skader, hvor der er en hændelse eller en påvirkning, der umiddelbart kan anses for at være årsag til skaden, stilles der som efter gældende regler ikke store krav til beviset. Det gælder for eksempel postbudet, der får en tagsten i hovedet og får et kraniebrud.

Ved skader, der kan opstå uden kendt ydre årsag, indebærer kravet til bevis, at der vil blive stillet krav til specielt den lægelige vurdering af, om der er en påvirkning, der kan forklare skaden. Skader, der kan opstå uden kendt ydre årsag, er blandt andet skader på muskler, nerver, sener og led.

Reglerne om beviskrav skal ses i sammenhæng med Arbejdsskadestyrelsens pligt til at belyse sagerne bedst muligt inden afgørelsen (officialmaksimen). Hertil kommer tilskadekomnes ret til at afgive et indlæg, inden Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse.

Ved denne vurdering af årsagssammenhængen lægges der blandt andet vægt på, i hvilket omfang påvirkningen kan anses for at være egnet til at forårsage den anmeldte skade. I denne vurdering indgår lægelig sagskundskab i de tilfælde, hvor sammenhængen giver anledning til tvivl.

En påvirkning kan anses for at være årsag til en skade, når der er en biologisk naturlig og logisk forklaring på, at skaden opstod som følge af en hændelse eller påvirkning på arbejdet. I denne vurdering kan der også tages hensyn til, om hændelsen eller påvirkningen har haft en karakter og et omfang, der gør det sandsynligt, at skaden er opstået som følge af hændelsen eller påvirkningen.

Hvis der ikke er en sådan forklaring, kan det skyldes, at skaden er opstået som følge af en særlig disposition hos tilskadekomne til at udvikle skaden uden en kendt ydre påvirkning.